

omtales. Denne ufuldkomne Lovcitering synes jeg, at man skulde komme bort fra. — Den noget dunkle Anvendelse af Ordet „ogsaa“ i denne Forbindelse i Lovforslagets anden Linie har det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds allerede omtalt. Naar der saa derefter staar, at „i sidste Fald gælder Bestemmelsen i fornævnte Lovs § 1 3dje Punktum“, gør jeg opmærksom paa, at Forstaaelsen her besværliggøres ganske overordentligt. Den citerede Bestemmelse skal gælde, siges det i Lovforslaget; men ser man efter, hvad den citerede Bestemmelse er, finder man, at den netop gaar ud paa, at nogle andre Bestemmelser *ikke* skulle gælde. Det er virkelig at vanskeliggøre Forstaaelsen. Og naar det i 2det Stykke siges, at Loven skal betragtes som en Del af Loven af 1ste April 1891, tillader jeg mig at udtale, at jeg egentlig ikke forstaar, hvad Meningen er; der er formodentlig tilsigtet noget virkelig derved, men jeg kan ikke ret faa fat i, hvad det er. Det staar for mig, som om denne Passus er overflødig. Endelig er der den Bestemmelse om Lovens Ikrafttræden. For Hovedlandets Vedkommende skal den træde i Kraft straks; men for Færøerne skal den først træde i Kraft 2 Maaneder efter dens Kundgørelse i Lovtiden. Der er nu det underlige, at Lovtidende ikke er et Kundgørelsesmiddel for Færøerne, idet Loven af 25de Juni 1870 ikke gælder for Færøerne. Deroppe have de en anden Kundgørelsesmaade. Der er maaske ikke noget absolut i Vejen for alligevel at bruge Lovtiden til at sætte Skel ogsaa paa Færøerne; men det er dog ikke rigtig naturligt. Og naar Lovforslaget saa sætter 2 Maaneder, falder det lidt besynderligt, idet der jo ikke er nogen Jul i de nærmeste Maaneder efter Lovens Kundgørelse.

Af disse forskellige Grunde vil jeg gerne være med til at faa Loven omredigeret. Jeg forudsætter, at den ikke skal gaa til Udvalg, men derfor kan der vel nok blive Tid og Lejlighed til Ændringsforslag. Og hvad Realiteten angaar, er jeg ikke uenig med det, som jeg antager for Lovens rette Forstaaelse, nemlig, at der Juleaftens Dag, naar denne falder paa en Søndag, overhovedet ikke kan handles efter Kl. 9 Formiddag, og at der derimod da kan handles den nærmest forudgaaende Søndag fra Kl. 4 Eftermiddag. Men, som sagt, jeg vilde meget gerne have det udtrykkelig udtalt af den højtærede Minister, om denne Opfattelse falder sammen med hans.

Trier: At det ikke er let i en enkelt Bestemmelse at forene alle Interesser og Ønsker, synes ogsaa dette lille Lovforslag at være et Eksempel paa. Man er hidtil gaaet ud fra, at det var det almindelige Ønske, at der Juleaftens Dag helst ikke skulde være Butikker aabne, men nu er der i Dag kommet os et Andragende i Hænde, som gør en noget anden Opfattelse gældende, og endelig er der til mig kommet en Henvendelse fra Hovedbestyrelsen for Manufakturhandlerforeningerne i Forstæderne her i København, som gør gældende, at det for disse handlendes Vedkommende netop er uheldigt, at Butikkerne skulle være aabne om Søndagen længere Tid forud for Juleaften, og at det vilde være meget heldigere for dem, om det var selve Juleaftens Dag, der er aabent. Deres naturlige Publikum ude i Forstæderne drages ind til den indre Bys handlende, naar der er lang Afstand mellem den Søndag, der er aabent, og selve Julen, medens de vilde være henviste til deres naturlige Opland ude paa Broerne, hvis det var selve Juledags Aften, der var aabent, og Folk derfor ikke fik Lejlighed til at gaa ind til Byen og gøre deres Indkøb. Den nuværende Lov, sige de, giver dem en sjælden Gang en Chance fremfor den indre By, men denne komme de ved den paatænkte Tilbageflytning af Søndags-handelen til at gaa glip af. Om der nu er raadet Bod paa denne Indvending ved den Ordning, det foreliggende Lovforslag indeholder, som jeg maa tilstaa, at jeg opfatter modsat af den ærede foregaaende Taler, nemlig saaledes, at der her er givet Tilladelse til at holde aabent fra Kl. 4 til 6 Juleaftens Dag, og om maaske denne Tankegang yderligere vilde imødekommes derved, at det blev tilladt at holde aabent fra Kl. 4 til 7, som det blev nævnt af min ærede Sidemand (C. Hage) for lidt siden, ved jeg ikke, men der findes altsaa saadanne stridende Meninger, og jeg anser det for givet, at Loven ikke uforandret vil gaa sin Gang gennem Forsamlingen her, men at der vil være Anledning til at tage under Overvejelse, om ikke en Forandring paa det ene eller andet Punkt kunde være ønskelig.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Det vil ganske vist være meget vanskeligt, som den ærede sidste Taler ogsaa erkendte, at træffe Bestemmelser i dette Lovforslag, som tilfredsstille alle. Det er klart, at der blandt de handlende vil være en Frygt for, at en Forandring skal komme til at